

16. ІДЕНТИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ ОБ'ЄКТІВ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ ТА ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТІВ

**О. Приддин
В.А. Заєць**

Ідентифікація будь-якого об'єкта потенційної небезпеки розпочинається відповідно до ПОРЯДКУ ІДЕНТИФІКАЦІЇ. Якщо за результатами ідентифікації підраховано, що об'єкт не належить до ОПН, обов'язкова перевірка його належності до групи ПНО. Нормативною та методичною основою ідентифікації в цьому випадку є методика, що затверджена наказом МНС від 23 лютого 2006 року №98 «Про затвердження Методики ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів», зареєстрована у Міністерстві юстиції України 20 березня 2006 р. за №286/12160.

Мета цієї роботи визначена в наказі: «ідентифікація передбачає аналіз структури об'єктів господарської діяльності та характеру їх функціонування для встановлення факту наявності або відсутності джерел наявності, які за певних обставин можуть ініціювати виникнення НС, а також визначення рівнів можливих НС». Тобто передбачається, якщо «джерела небезпеки, які за певних обставин можуть ініціювати виникнення НС» не виявлено, то й об'єкт не потрібно відносити до ПНО (небезпечних). Як бачимо, мета визначення не зовсім така, як для ОПН, напрям цілей роботи однаковий.